

Skandinaviens Stjerne

Organ for de Sidste-Dages Hellige.

Sandhed, Kundskab, Dyd og Tro forenet.

Nummer 10

15. Maj 1913

62. Årgang

Joseph Smith, den profetiske Lærer.

Af B. H. Roberts.

(Fortsat.)

Løren om evig Straf. I Stedet for Løren om, at Menneskene enten gif til Himmel eller blev sendte til Helvede — en Løre, der for en Del af Menneskeheden betød Opnaelsen af en lige stor Herlighed og for den øvrige Del en lige grusom Straf — i Stedet for denne Løre forkynder Joseph Smith paany Guds store Retsfærdighed, som har forudstillet en Existensstilstand for Menneskets fremtidige Liv eller Tilværelse, der er forskjellig for de forskjellige Menneskers Vedkommende og aspasjet efter deres moralske og aandelige Udvikling.

Angaaende dette Emne lærte Joseph Smith, at der er mange Boliger i vor himmelske Faders Rige, hvor Menneskene kunne leve, Enhver af dem i den Sphære, som passer til hans Karakter, Anlæg og den Højde af Intelligenz og Sandhed, hvortil han har udviklet sig. Vore Dages Lørde vilde sige: Boliger „indrettede efter deres Evolutionstilstand“. Han lærte, at ligesom der er een Herlighed som Solens, en anden som Maanens og en tredie som Stjernernes, saaledes ville Menneskene ogsaa i Fremtiden befinde sig paa indbyrdes forskjellige Trin eller Grader af Herlighed og Lykhalighed. Ligesom Himmelens Stjerner ere forskjellige i Klarhed, saaledes ville Menneskene ogsaa i Fremtiden indtage uendelig mange forskjellige Trin eller Grader; der svare til de mange Forskjelligheder i deres Kundskab, Følelser, Tilbøjeligheder og hele an-

delige Tilstand. Omgivelserne ville med andre Ord svare til deres Natur, men der er altid en tilstedeværende M mulighed for, at de kunne forbedre saavel Omgivelserne som deres egen Natur, indtil ethvert intelligent Bæsen, ethvert Menneske har opnaaet en Fylde af Glæde.

Joseph Smith fundgjorde saaledes et System af klare og tydelige Læresætninger, vedrørende Menneskets Fremtid, der paa een Gang er i Overensstemmelse baade med Retfærdighedens og Barmhjertighedens Forbringer og med menneskelig Fornuft og guddommelig Lov. Han fremsatte den Kjendsgjerning, at

„Evig Straf er Guds Straf.

Uendelig Straf er Guds Straf.“

Dette vil sige, at Straffen for Synd — den „Tugelse“, som Overtrædelsel have til Følge — saar Navn efter ham, som meddeler den. Gud er evig og uendelig; derfor er Guds Straf ogsaa „evig“ Straf og „uendelig“ Straf. Straffen saar Navn efter den, der har givet Fuldmagt til dens Fuldbrydelse. Straf vil altid være en Følge af Lovens Overtrædelse saavel i Evigheden som i, hvad vi her kalde Tiden. Saalønge Loven er til, vil dens Overtrædelse bringe de samme Følger: Straf. Straffen er Lovens nødvendige Følgesvend, uden hvilken den vilde være unhyttig. Eftersom Straffen paatager sig hans Navn, ved hvis Autoritet den meddeles, og Loven og Straffen stadig ere forbundne med hinanden, vil Straf altid blive meddelt Lovens Overtrædere — den er med andre Ord uendelig. Deraf følger ikke, at enhver af Lovens Overtrædere vil lide evindelig. En saadan Opsattelse strider imod sund Fornuft og ned sætter Guds Retfærdighed og Barmhjertighed. Medens man nødvendigvis maa tro, at Straf altid følger Lovens Overtrædelse, modtager Synderen funsaal megen Straf, som er nødvendig for at fuldkomme Loven og rette Overtræderens egne Tilbøjeligheder, hvorefter Barmhjertigheden gjør sine Krav gjeldende, som ikke kunde tilfidescettes. Den, som een Gang var Lovens Overtræder, vil nu, belært af sine Erfaringer og Videlser, forhaabentlig vandre fremad i Harmoni med Loven og deraf i Fred.

Igjennem den hele Række af Religions-Bildsareler saavel som i de her fremsatte Punkter hævdede Joseph Smith saaledes Guds Sandheder og forkyndte dem for Verden. Hvis han ikke havde udført andet — hvis dette havde været den eneste Bedrift, den eneste Sten, som vor Profet føjede til Verdensfilosofiens Tankebygning, vilde han alene paa Grund heraf være godt paa Vej til at blive betragtet som een af de historiske Amerikanere, der have haft den mest betydningsfulde Indflydelse paa sine Landmænds aandelige Tilstand. Men det er jo kun Begrundelsen til hans Livsværk; det er kun en Rydning af den Byggegrund, hvorpaas et nyt Religionens og Filosofiens Tempel skal løste sine Taarne mod Himmelens — en Vortsjernelse af de gjengje Religions-

befjendelopers Taabeligheder, saaledes at der nu kan blive Plads til nye Tanker, til en ny Filosofi, der vil være i Harmoni med en ny og hærlig Tidsalders Kundstab — det kommende Tusindaarsrige.

Jeg tør maa ske her vove at forsøge paa at tegne dette Systemis Omrids i store Træk og derved give eder en svag Forestilling om dets Storhed! Til at begynde med er det nødvendigt at lade eder vide, at jeg vil benytte alle Lærdomme, Ideer og Meninger, alle Forklaringer, Tanke slutninger og videnskabelige Principper, som direkte eller indirekte ere givne til Verden gjennem Profeten Joseph Smith. Nagtet nogle af de her benyttede Læresætninger findes i Mormons Bog og have deres egentlige Oprindelse hos det amerikanske Oldtidssolks Profeter, har Verden dog i vore Dage faaet sin Kundskab om disse Ting gjennem Joseph Smiths Oversættelse af Mormons Bog. Paa samme Maade med Hensyn til Mose Bog og Abrahams Bog. Vigleedes Alabenbaringerne i Lærdommens og Pagtens Bog. Saadanne religiøse og filosofiske Principper, som findes i disse, ere givne af Gud, men Joseph Smith modtog dem og gav dem til Verden; de ville derfor her blive fremsatte som hans Lærdomme og hans Filosofi tilligemed de Udtalelser, der udgjøre Hovedpunktene i hans Taler.

6. Profekens filosofiske Lærdomme.

„Hvad er Sandhed?“ Sandhed er utvivlsomt det Maal, som Filosofien stadig søger at naa, og i denne Søgen efter Sandhed vilde det sikkert være af uburderlig Betydning for Filosofien, om den havde en klar og tydelig Forestilling om, hvad det var, den søgte at finde; følgelig vilde en korrekt og tydelig Definition af Ordet Sandhed være af stor Nytte. Det er dog netop paa dette Punkt, at den menneskelige Tænkeevne møder de største Vanfæligheder. Det er en temmelig almindelig indrømmet Kjendsgjerning, at man endnu ved det nittende Aarhundredes Begyndelse ikke havde fundet en tilfredsstillende Definition eller Forklaring af Ordet Sandhed. Da Jesus stod bundet foran Pilatus' Dommerstæde og bevidnede, at han var født for at bære Vidnesbyrd om Sandheden, fremkom Pilatus med det Spørgsmaal: „Hvad er Sandhed?“ Vi kunne ikke nu vide, om han stillede dette Spørgsmaal blot for at spotte eller af ørlig Videlyst, men Guds Søn gav ham intet Svar. De fleste Bibelfortolkere sige, at den romerske Landshøvding ikke ventede paa Svaret, men forlod Rettsalen for at tale til de støjende Jøder udenfor, og Alle beklage, at Lejligheden saaledes gif tabt til at modtage et guddommeligt Svar paa dette vigtige Spørgsmaal. I Omtalen af Pilatus' Spørgsmaal siger en af disse Skribenter til ham: „Du fremkom med det Spørgsmaalenes Spørgsmaal, som Tænkere i alle Tidsalder have fremsat, men som aldrig noget Menneske har besvaret.“

En verdslig Førfatter omtaler denne Begivenhed paa følgende Maade:

„Hvad er Sandhed?“ var det heftige Spørgsmaal, som en romerst Vandshøvding fremsatte ved en af Verdenshistoriens allervigtigste Tildragelser. Det guddommelige Væsen, som stod foran ham, og til hvem Spørgsmaalet blev rettet, gav intet Svar — medmindre selve hans Taushed maaſke indeholdt et Svar. Øste og forgjøeves havde dette Spørgsmaal været stillet før — øfte og forgjøeves er det stillet siden. Ingen har endnu givet et tilfredsstillende Svar.“

Som Bevis paa denne Paastands Rigtighed henviser Forfatteren til Historien og bemærker følgende:

„Den Gang, da Bidenskabens klare Dagslys strømmede ind over Grækenland, og den gamle Religion begyndte at forsvinde ligesom en Taagesky ved Solopgang, blevе dette Lands religiøse og tænkende Mennesker kastede ud i en Tilstand af intellektuel Haabloshed. Anaxagoras udbryder flagende: „Intet kan vides, Intet kan læres, Intet kan blive sikkert, Sanderne ere begrænſede, Forstanden er svag, Livet er kort.“ Xenophanes fortæller os, at det er umuligt for os at være sikre, selv naar vi forkynde Sandheden. Parmenides erklaerer, at selve Menneskets Sindsbeskaffenhed forhindrer det fra at blive overthydet om absolut Sandhed. Empedocles mener, at alle filosofiske og religiøse Systemer maa være upaalidelige, fordi vi ikke have noget Kriterium, hvorved vi kunne prøve dem. Demokritus paastaar, at ikke en Gang saadanne Ting, som ere sande, kunne give os Bisched; at det endelige Resultat af Menneskets Undersøgelse er Opdagelsen af, at Mennesket er ude af Stand til at besidde absolut Kundskab; at selv om det er i Besiddelse af Sandheden, kan det dog ikke være sikker paa den. Pyrrho raader os til at overveje Nødvendigheden af at tilbageholde vor Bedømmelse af Tingene, estersom Sandheden ikke har noget Kjendemærke; saa stor en Mistro meddelte han til sine Tilhængere, at de plejede at fuge: Vi paastaa Intet, ikke en Gang, at vi Intet paastaa! Epikurus lærte sine Disciple, at Sandheden aldrig kan erkendes gjennem Fornuftens. Arcefelaus benægtede Tilværelsen af saavel intellektuel som gjennem Sanderne erhvervet Kundskab, og han erklaerede offensligt, at han Intet vidste, ikke en Gang sin egen Uvidenhed! Den almindelige Slutning, som den grøſte Filosofi kom til, var denne: Paa Grund af den indbyrdes Modsigelse mellem de Beviser, som vi erhverve os gjennem vore Sandser, kunne vi ikke fåjne mellem det sande og det falske, og saa usuldkommen er den menneskelige Fornuft, at vi ikke kunne fastslaa Rigtigheden af nogensomhelst filosofisk Tanke slutning.

Jeg ansører disse Citater for at vise, at ingen tilfredsstillende Definition af Sandheden nogensinde er givet, hverken i ældre eller nyere Tid, hverken i Religion eller Filosofi, og ligeledes for at henlede Opmærksomheden paa den Kjendsgjerning, at derſom Joseph Smith har givet en Definition af Sandhed, der med uimodstaelig Kraft appellerer

til Menneskets Forstand, da maa det være en meget original og indholdsrig Udtalelse, en Aabenbaring af stor Bethydning. Jeg tror, at han har givet en saadan Definition. I 1833 sagde han:

„Sandheden er Kundskab om Tingene, som de ere, som de vare, og som de skulle blive.“

Dette anser jeg for at være den mest fuldkomne Forklaring af Ordet Sandhed, der findes i Verdensliteraturen. Den indebefatter relativ Sandhed, absolut Sandhed og Sandhed, saaledes som den udfolder sig og bliver til.

Det kan maa ske indvendes, at denne Definition er mangelfuld, fordi den synes at gjøre Sandhed afhængig af Kundskab. „Sandheden“, siger der, „er Kundskab om Tingene, som de ere osv.“ Denne Del af Forklaringen hensører kun til relativ Sandhed. „Sandhed, saaledes som den viser sig for os“, siger S. Baring-Gould, „kan kun være relativ, fordi vi ere relative Skabninger og deraf kun have en relativ Opfattelse og Bedømmelsesevne. Vi sætte Pris paa det, som er sandt for os, ikke det, som i sig selv er sandt.“

(Fortsættes.)

Foraarskonferencen i Kristiania.

Fredag Aften den 18. April aabnedes Foraarskonferencen i Kristiania med en Koncert af Sangkoret. Det righoldige og afvegrende Program, der bestod af Solo-, Duet- og Korsange, Musiknumre, Declamationer osv., blev godt udført, og den store Forsamling, der talte 525 Personer, hvoraf en stor Del var fremmede, lyttede med Interesse og Opmærksomhed til det.

Lørdag Aften den 19. April afholdtes det første egentlige Konferencemøde, der aabnedes med Salmen: „Morgenrødens Straaler bryde“. Bon af Eldste A. Amundsen, hvorefter Salmen: „O, Fader, lad mit Hjerte faa“ blev assungen. Konferencepræsident C. M. Nielsen bød Forsamlingen Velkommen, hvorefter Eldsterne aflagde Rapporter fra deres respektive Arbejdsmarker som følger: Frederiksstad, Ole A. Wold; Tønsberg og Horten, P. H. Johnsen; Skien, J. Verne Nielsen; Arendal, Carl J. Olausen, og Kristiania, C. M. Nielsen. Mødet sluttede med Salmen: „Salem's Konges Brostedsomme“. Tak sigelse af Eldste Graftus H. Petersen.

Søndag Morgen den 20. April kl. 10 blev Søndagskolen's Konference afholdt og aabnedes med Sangen: „Vær velkommen, Søndag Morgen“. Bon af Eldste Lawrence C. Monsen, hvorefter Sangen: „Fader vor i Himlen“ blev assungen. Efter at Präf. Nielsen havde gjort nogle faa Aabningsbemærkninger, aflagdes Rapporter fra følgende Grenssøndagskoler: Drammen, Ole A. Wold; Arendal, Carl J. Olausen;

Fredrikstad, Geo. D. Pedersen, og Kristiania, A. Amundsen, hvorefter et godt og interessant Program blev udført af Kristiania Søndagskole.

Missionspræsident Martin Christophersen udtalte sin Tilsfredshed med det udførte Arbejde, men haabede, at der endnu maatte blive gjort mange Fremskridt i Søndagskolearbejdet i Kristiania Konference. Han opmunstrede Skolens Lærere og Elever til vedblivende at virke for Sandhedens Sag. Præs. Nielsen og Bestyrer A. Amundsen gjorde nogle Slutningsbemærkninger, hvorefter Sangen: „Blessed, o Gud, dit Folk“ blev assungen. Taksgelse af Eldste D. W. Pedersen.

Eftermiddag kl. 2. Mødet aabnedes med Salmen: „Saa sikkert en Grundvold“. Bøn af Præs. C. M. Nielsen. Salme: „Kom, Hellige“. Præs. Nielsen aflagde Rapport over Kristiania Gren, hvorefter følgende Eldster omtalte deres Arbejde og bar deres Vidnesbyrd: Daniel L. Jensen, C. F. Pedersen, A. Amundsen, Alfred A. Larsen, Crastus H. Pedersen og Søster Christine Christophersen.

Præs. C. M. Nielsen aflagde derefter følgende Rapport over Arbejdet i Kristiania Konference i de forløbne sex Maaneder: Der er uddelt 63,545 Skrifter, omfat 943 Bøger og besøgt 19,280 Fremmedes Huse. Eldsterne have haft 3,286 evangeliske Samtaler, døbt 35 Personer, ordineret 22 til Præstedommet, velsignet 5 Børn, erhvervet 11 nye „Stjerne“-Subskribenter og afholdt 616 Møder. I Fredrikstad og Drammen har der været afholdt Grenskonferencer.

Præs. M. Christophersen foreslog derefter Kirkens Generalautoriteter til Opholdelse samt Missionens og Konferencens Embedsmænd som følger: Rudger Clawson som Præsident over den europeiske Mission; Martin Christophersen som Præsident over den standinaviske Mission med John S. Hansen som Translatør og Redaktionssekretær ved „Skandinaviens Stjerne“ og Robert H. Sørensen som Missionssekretær; C. M. Nielsen som Præsident over Kristiania Konference. Præs. C. M. Nielsen op læste derefter Eldsternes Bestyrelser i Konferencen som følger: Alfred A. Larsen, som Konferencens Sekretær og omrejsende Eldste.

Kristiania Gren: C. M. Nielsen, Forstander, med Alfred A. Larsen, A. Amundsen og Hans Wamsal som Medarbejdere.

Drammen Gren: Ole A. Wold, Forstander, med Daniel L. Jensen som Medarbejder.

Skien Gren: J. Verne Nielsen, Forstander, med Crastus H. Pedersen som Medarbejder.

Arendal Gren: Carl J. Olausen, Forstander, med Norman H. Salvesen som Medarbejder.

Varvik og Tønsberg Gren: P. H. Johnsen, Forstander, med D. W. Pedersen som Medarbejder.

Fredrikstad Gren: C. F. Pedersen, Forstander, med Geo. D. Pedersen som Medarbejder.

Præs. M. Christophersen talte derefter til Førsamlingen, hvorefter Mødet sluttedes med Salmen: „Fremad, Himlen er vort Maal“. Tak-sigelse af Br. Olaf L. Olausen.

Søndag Aften kl. 7. Mødet aabnedes med Salmen: „Salems Konges Præstedømme“. Bon af Eldste J. Verne Nielsen, hvorefter Salmen: „Hør i din Enbaarnes Navn“ blev assungen. Præs. C. M. Nielsen talte derefter til Førsamlingen om Evangeliets første Principper og Nødvendigheden af at adlyde samme. Søster Ruth Madsen sang en Solo, hvorefter Koret sang Salmen: „Blomstre som en Rosengaard“. Præs. M. Christophersen omtalte ogsaa Evangeliets første Principper og forklarede deres Bethydning og Vigtsighed. Mødet sluttedes med Salmen: „Brødre, tør vi ihukomme“. Tak-sigelse af Eldste Carl A. Thørnblom.

Mandag Aften den 21. April kl. 8,30. Mødet aabnedes med Salmen: „Morgenrødens Straaler bryde“. Bon af Eldste Crastus H. Pedersen og Salmen: „Fader vor i Himlen“. Efter nogle Aabnings-bemærkninger af Præs. C. M. Nielsen bleve følgende Rapporter aflagte: Ungdomsforeningens Missionærer i Kristiania Konference, Br. Reidar C. Warring og Søstrene Christina Christophersen og Asta Larsen. Drammens Ungdoms- og Skrifteforening, Ole A. Wold; Arendals Hjælpeforening og Skrifteforening, Carl J. Olausen, Frederiksstadts Ungdomsforening, Søster Gunda Christiane. Kristiania Unge Mænds Forening, Br. Bernt Ingebrigtsen og Unge Kvinders Forening, Søster Jenny Schøn; Skrifteforeningen, Søster Marie Gartman; Hjælpeforeningerne i Frederiksstad: Lawrence C. Monsen; Drammen: Ole A. Wold; Tønsberg: P. H. Johnsen, og Larvik: J. Verne Nielsen. Violin-Solo af Ragnar Ingebrigtsen. Præs. M. Christophersen udtalte sin Anerkjendelse af det gode Arbejde, som var udført, og gav mange gode Raad og Lærdommme. Br. Reidar C. Warring og Søstrene Christine Christophersen og Asta Larsen blev derefter foreslaaede og opholdte som Ungdomsforeningens Missionærer i Kristiania Konferencen.

Præs. C. M. Nielsen udtalte sin Tak og Baaskjønnelse af Sang-korets gode Arbejde ved Koncerten saa vel som under Konferencen. Mødet sluttedes med Salmen: „Zion, o Zion! hvor er du mig hjem“ Tak-sigelse af Br. Bernt Ingebrigtsen.

Mandag og Tirsdag aaholdtes Præstedømstmøder for Eldsterne, og Tirsdag Aften sluttede Konferencen med en Fest for de Hellige og Missionærerne. Et godt Program udførtes, og Forfriskninger serveredes.

Alfred A. Larsen,
Konferencens Sekretær.

— Naar vi tilfulde indse, at enhver Handling er et Frø, der før eller senere vil bære Frugt efter sit Slags i vor egen aandelige Have, da ville vi kun tillade os selv at udføre det bedste, vi formaa.

Torsdag den 15. Maj 1913.

Præsident Clawsons Farvel.

Apostel Rudger Clawson, som i omrent 3 Aar har præsideret over den europæiske Mission, er løst fra denne Stilling og vendt tilbage til sit Hjem i Zion. Han forlod Liverpool den 11. April med Dampskibet „Virginian“ og kan altsaa nu glæde sig over atter at være samlet med sin Familie og sine Kjære i Bjergenes Dale. Eldste G. Taft Benzon er bestikket til at lede Missionens Uffærer, indtil Præs. Clawsons Efterfølger ankommer.

Præsident Clawson rejste hjem, ledsgaget af Eldsterne og de Helliges bedste Følelser. Han var elsket og agtet af Alle, som blevet bekjendte med ham, og han kan se tilbage paa en vel udført Mission, rig paa Begivenheder og Fremstmidt.

I en Uffedsartikel i »Millennial Star« for den 17. April giver Præsident Clawson en statistisk Oversigt over det Arbejde, som er udført af Eldsterne i den europæiske Mission i de 3 Aar, han har præsideret. Der er fra 1. Januar 1910 og til 1. April dette Aar uddelt 17,740,831 Skrifter, omsat 695,016 Bøger, og 5,366 Personer ere tillagte Menigheden ved Daab. Dette er et godt Resultat, naar Hensyn tages til de Forsølgelser, som have fundet Sted i alle Lande, og som navnlig i England udartede til Pøbeloptøjer af værste Slags. Den 15. Oktober 1912 blev den franske Mission organiseret, saaledes at den europæiske Mission nu omfatter 6 Missioner. Kirken har i dette Tidsrum erhvervet sig 4 nye Församlingshuse i England og 1 i Bergen, Norge.

Præsident Clawson slutter sin Uffedsfhilsen til Eldsterne og de Hellige i Missionen med følgende Ord:

„Det store sidste Dages Værk viser alle Tegn paa sikker og vedvarende Vært og Trivsel baade hjemme og ude. Jeg har glædet mig i mit Arbejde i Missionsmarken. Jeg veed, at det Evangelium, som meddeles de Hellige i denne Tid og Slægt, er en „Guds Kraft til Frelse“. I al Oprigtighed bevidner jeg, at Joseph Smith var en sand Guds Profet, og at Jesus er Kristus, Verdens Frelser. Havde jeg en Engels Tunge, vilde jeg forkynde disse Sandheder til alle Mennesker og indbyde dem til at omvende sig fra deres Synder og adlyde Evangeliet.

Der er mange ydmige, trofaste og gudhengivne Sidste-Dages Hellige i denne Mission, hvis Bekjendtskab jeg har gjort ved vore Sammenkomster og Møder, og som jeg skatter meget højt. Jeg vil altid være interesseret i deres Velserd.

Jeg formaner eder, Brødre og Søstre, til at vedblive i Trofasthed

indtil Enden, og til eder saavel som til **Eldsterne** i hele Missionen
figer jeg Farvel og Gud velsigne eder. Rudger Clawson."

Missionsnigheder.

Aflossning. Følgende **Eldster** ere løste fra deres Missionsvirksomhed Skandinavien: Ether Frederiksen fra Kjøbenhavns Konference og Lawrence C. Monson fra Bergens Konference; de forlode Liverpool den 3. Maj med Dampssibet „Corsican“. John Elmer Larsen fra Bergens og Anders C. Pedersen fra Aarhus Konference; de forlade Liverpool den 17. Maj med Dampssibet „Tunisian“.

Ankomst. Følgende **Eldster** fra Zion ankom til Kjøbenhavn den 7. Maj for at virke som Missionærer i Skandinavien: Harald T. Hansen, Perry, Utah; Crastus P. Petersen, Levau, Utah, og Daniel C. Jensen, Salt Lake City, Utah.

Beskikkelse. Disse Brødre ere bestykkede til at arbejde i følgende Konferencer: Harald T. Hansen i Aarhus, Crastus P. Petersen i Aalborg og Daniel C. Jensen i Kjøbenhavns Konference.

Forslyttelse. **Eldste** Hans Johansen er løst fra den svenske Mission, hvor han har virket i 6 Maaneder, og kaldet til at arbejde Resten af sin Missionstid i den skandinaviske Mission. Han er bestykket til at virke i Kjøbenhavns Konference.

Furaarskonferencen i Kjøbenhavn.

Konferencen inddeledes den 11. April med en vellykket og godt besøgt Aftenunderholdning, der gaves af Ungdomsforeningen med Assistance af Kjøbenhavns Grens Sangkor. Et godt Program, bestaaende af Korsange, Oplæsninger og Deklamationer, blev udført.

Lørdag Aften den 12. April kl. 8 afholdtes Konferencens første Møde, som aabnedes med Salmen: „Lad os frem, o Gud, vor Fader“. Bon af **Eldste** Alf. E. Petersen, hvorefter Salmen: „Se paa Zion, Herrens Bær“ blev assungen. Konferencepræsident Henry A. Bjørkman bød Forsamlingen Velkommen, hvorefter **Eldsterne** aflagde Rapporter over deres Virksomhed i de respektive Grene de sidste sex Maaneder som følger: Joseph E. Jensen og Arel Jensen, N.-Ø. Sjællands Gren med Hovedkvarter i Helsingør; Arbejdet i denne Gren var i god Fremgang, og to vare tillagte Menigheden ved Daab; N. L. Hansen og Louis C. Jacobsen, N. V. Sjællands Gren med Hovedkvarter i Holbæk; S. B.

og S. Ø. Sjællands Gren, Simon Christensen og John W. Christensen; Volland-Halsters Gren, August H. Knebelau og Niels Hansen; 1 var tillagt Menigheden ved Daab; Bornholms Gren, Alfred E. Petersen og Otto N. Smith. Alle Eldsterne udtalte deres Tilsfredshed med at virke i Herrens Tjeneste og sagde, at Udsigterne for Evangeliets Fremgang vare meget lovende. Præs. Henry A. Bjørkman aflagde derefter Rapport over Københavns Gren, af hvilken det fremgik, at 17 vare tillagte Menigheden ved Daab i det forløbne Halvaar, og meget godt Arbejde var udført. Han omtalte de forskellige Organisationers Virksomhed og den Nidkærhed, som Søskende i Grenen lagde for Dagen i Udførelsen af deres Pligter. Mødet sluttedes med Salmen: „Hav Tak for Præsten, du sendte“. Tak sigelse af Eldste P. H. Sørensen.

Søndag Morgen Kl. 10. Søndagsstole-Konference. Den aabnedes med Sangen: „God Morgen, mine Venner smaa“. Bon af Eldste John S. Hansen. Sangen: „Hvilken smuk og yndig Morgen“ blev derefter assungen, hvorefter Præs. H. A. Bjørkman bød Forsamlingen Velkommen. Rapporterne fra Konferencens forskellige Søndagsstoler aflagdes som følger: Holbæk: N. L. Hansen; denne Skole har 36 Medlemmer og to Klasser; Helsingør: Joseph E. Jensen, 20 Medlemmer; Næstved, Simon Christensen, 11 Medlemmer; Bornholm, Alf. E. Petersen, 20 Medlemmer. De to sidste Skoler ere nylig organiserede; Søborg, C. Carl Anhder, 30 Medlemmer; København, Thorvald Petersen.

Salmen: „Kjærlighed er Lysets Kilde“ blev derefter assungen, hvorpaa Københavns Grens Søndagsstole udførte et smukt og interessant Program, bestaaende af Lektier fra de forskellige Klasser, Sange og Deklamationer. Søborg Søndagsstole var tilstede og deltog i Programmet med en Kordæsning og Sange.

Missionspræsident Martin Christophersen talte derefter til Skolen. Han roste det udførte Program og udtalte sin Tilsfredshed med Rapporterne samt opmuntrede Skolens Lærere og Elever til Trofasthed i Søndagsstolearbejdet. Sangen: „I vort elftte Deseret“ blev assungen, og Skolen sluttedes med Tak sigelse af Eldste James Hansen.

Søndag Eft m. Kl. 2. Mødet aabnedes med Salmen: „Morgenens saa dejlig oprinder paany“. Bon af Eldste August H. Knebelau, hvorefter Salmen: „Om Guds Stad man taler herligt“ blev assungen. Følgende Eldster aflagde derefter Rapporter og bar deres Bidnesbyrd: John S. Hansen, Robert H. Sørensen, C. Carl Anhder, Ether Frederiksen, Peter W. Kjær og James Hansen. Til Afvegning blev Salmen: „Fra Himlens høje Hvælv“ assungen.

Præs. H. A. Bjørkman aflagde derefter en samlet Rapport over det udførte Arbejde i Københavns Konference: 15 Missionærer have i de forløbne 5½ Maaned uddelt 56,038 Skrifter, omsat 2665 Bøger, besøgt 26,881 Fremmedes Huse, haft 1622 evangeliske Samtaler, af-

holdt 581 Møder, døbt 20, ordineret 5 til Præstedømmet og velsignet 11 Børn. Han roste det lokale Præstedømme for dets Bistand og Søstende for deres Trofasthed.

Præs. M. Christophersen udtalte sin Glæde over de gode Rapporter og over, at Udsigterne for Fremtiden vare saa gode. Han foreslog dernæst Kirkens Generalautoriteter til Opholdelse, saaledes som de blev vedtagne ved Kirkens sidste Konference i Salt Lake City, samt Missionsens og Konferencens Autoriteter som følger: Rudger Clawson som Præsident over den europæiske Mission, Martin Christophersen som Præsident over den standinaviske Mission med John S. Hansen som Translatør og Redaktionssekretær ved „Skandinaviens Stjerne“ og Robert H. Sørensen som Missionssekretær. Det blev derefter foreslaat at løse Henry A. Bjørkman fra at præsidere over Kjøbenhavns Konference med Tilladelse til at rejse hjem; ligeført løstes C. Carl Anhder med samme Tilladelse. Eldste Neely L. Hansen, hidtil Forstander for Holbæk Gren, blev bestykket til Præsident over Kjøbenhavns Konference og Forstander for Kjøbenhavns Gren.

Præs. H. A. Bjørkman op læste derefter Missionærernes Beskæftelser som følger: Som Medarbejdere i Kjøbenhavns Gren: James Hansen, Ether Frederiksen og Peter W. Kjær.

N. D. Sjællands Gren (Helsingør): Joseph E. Jensen, Forstander, med Axel Jensen som Medarbejder.

N. V. Sjællands Gren (Holbæk): August H. Knebelau, Forstander, med Louis C. Jacobsen som Medarbejder.

Syd-Sjællands Gren (Næstved): Simon Christensen, Forstander, med Otto N. Smith som Medarbejder.

Volland-Falsters Gren (Nykøbing F.): Niels Hansen, Forstander.

Bornholms Gren (Rønne): Alfred E. Petersen, Forstander, med John W. Christensen som Medarbejder.

Det blev ogsaa foreslaat at opholde Søster Ingrid Christensen som Organist for Kjøbenhavns Grens Sangkor med Edna Christophersen som Medhjælper samt alle Sangkorets Medlemmer.

Mødet sluttedes med Salmen: „Gjør, hvad er ret, thi snart Dag det vil blive“. Takførsel af Eldste Christian D. Jensen.

Søndag Aften kl. 7. Mødet aabnedes med Salmen: „Kom, Hellige, fremad og frygter ej“. Bon af Eldste Robert H. Sørensen. Derefter Salmen: „Vaagn, min Sanger, af din Slummer“.

Præs. H. A. Bjørkman omtalte sine Missionserfaringer og de Følelser, der besjælede ham nu, da han var ved at sige Farvel til sin Fødeby efter 2½ Aars Missionsarbejde her, samt bar sit Vidnesbryd om Evangeliets Sandhed. En Korsang blev til Afvejling assungen, hvoraf efter Eldste N. L. Hansen udtalte sine Følelser ved Tiltrædelsen af sit nye Embede som Præsident over Kjøbenhavns Konference.

Præsident P. H. Sørensen fra Aarhus omtalte Pauli Liv og Lære og Evangeliets Betydning og Indflydelse. Efter nogle Slutningsbemærkninger af Præs. M. Christophersen sluttedes Mødet med Afsyngelse af Salmen: „Frhyd dig, o Jord, se Herren vil“. Takføjelse af August H. Knebelau.

Mandag Form. Kl. 10 afholdtes et Præstedømsmøde for Konferencens Eldster, hvor Rapporter aflagdes og gode Raad og Formninger blevne gibne. Den kvindelige Hjælpeforening serverede Middagsmad for Missionærerne efter Mødet, en Opmærksomhed, Alle satte stor Pris paa.

Mandag Aften Kl. 8½ aabnedes Mødet med Salmen: „Baagn op, hør Røsten lyder“. Bon af Eldste Robert H. Sørensen, hvorefter Salmen: „Guds Land som en Fld nu begynder at lue“.

Rapporter blevne derefter aflagte over Konferencens kvindelige Hjælpeforeninger som følger: Københavns Gren, Søster Marie Christensen og Holbæk Gren, Søster Mary Rasmussen. Derefter aflagdes Rapporter over Ungdomsforeningerne: De unge Mænds Forening i København, Br. J. J. Dam; de unge Kvinders Forening, Søster Mathilde Babell; Bornholms Ungdomsforening, Eldste Alf. E. Petersen; Holbæk Forening, Søster Marie Olsen.

Præs. M. Christophersen talte dernæst til Førsamlingen om de forskellige Organisationers Betydning og Nødvendighed. Han foreslog at indsette Br. Thorvald Nielsen som Sangleder med Br. Niels Christian Hansen som Medhjælper, hvilket enstemmigt vedtages. Konferencen sluttede med Afsyngelse af Salmen: „O Herre, lad mig komme frem“. Takføjelse af Eldste James Hansen.

Tirsdag Aften den 15. April gav Ungdomsforeningen en særdeles vellykket selvstabelig Sammenkomst for Missionærerne, hvortil Grenens Medlemmer og Venner vare indbudte. Der serveredes Chokolade og Kager, et godt improviseret Program udførtes, og Alle havde en fornøjelig Tid.

James Hansen,
Sekretær.

Nædveren.

Alle Evangeliets Principper, Lærdomme og Ordinancer ere afhængige af og virke gjennem Tro. Tro er Evangeliets første og vigtigste Princip og den Kraft, der inspirerer os til Udførelsen af enhver Pligt imod Gud og os selv. Troen er den Grundvold, hvorpaa hele vort aandelige Liv hviler. Vi burde huske paa, at enhver Pligt, vi opfylder, og enhver god Gjerning, vi udrette, er i Overensstemmelse med den Vagt, vi gjorde med Gud, da vi gik ned i Daabens Vand og blevne begravede med Kristus.

Vi vide alle, at den bedste Maade, hvorpaa vi grundigt kunne lære en Lektie eller blive fuldkommen bekjendte med en Pligt, er at blive paamindet om den ofte. Den Lektie, som vi aldrig repetere, og den Pligt, som vi tabe af Syne, vil snart være fuldstændig glemt. Et guddommeligt inspireret Religionssystem, som vor Herres Jesu Kristi Evangelium er, kunde vi næsten vente, at der maatte findes en Maade, hvorpaa vi kunde blive paamindede om vores Pagter. Det vilde ikke blot være en god Ting, men ogsaa meget nødvendigt, at Evangeliet belærte os om Maaden, hvorpaa vi kunne fornøj den Pagt, som vi gjorde i Daaben. Sakramentet eller Nadveren er en saadan Ceremoni, hvorved vi kunne fornøj vor Pagt.

Sakramentet eller Nadveren blev indstiftet af den Herre Jesus Kristus selv. Det var ved Paasketid. Jesus mødtes med sine udvalgte Disciple i en stor Sal i Jerusalem. De nøde det sidste Maaltid sammen. Vi læse, at Jesus tog Kalken, takkede og sagde: „Tager dette, og deler det imellem eder.“ Senere tog han Brød, takkede og brød det og gav dem det og sagde: „Dette er mit Legeme, det, som gives for eder; gjøre dette til min Thukommelse.“ Ligeledes tog han ogsaa Kalken efter Aftensmaaltidet og sagde: „Denne Kalk er den nye Pagt i mit Blod, det, som udgøres for eder.“ (Luk. 22: 13—20.) Saaledes blev Nadveren indstiftet. Efter Frelserens Død samledes de Hellige ofte for at bryde Brødet og fornøj deres Pagter. (Ap. Gjer. 2: 46.)

Angaaende Hensigten med dette af Herren selv indstiftede Nadvermaaltid kan der ikke være nogen Tvivl. „Gjører dette“, sagde Jesus, „til min Thukommelse“. Paulus omtaler i sit Brev til Korinthierne, hvorledes og hvorfor Sakramentet blev indstiftet. Først blev Brødet brudt og velsignet og givet til de Forsamlede. Derefter blev Kalken velsignet og givet paa samme Maade. Efter at begge Dele var velsignede, siger Paulus, at Herren forklarede dem, at de skulde gjøre dette til hans Thukommelse. „Thi“, fortsætter Paulus, „saa ofte som I æde dette Brød og drifte Kalken, forkynde I Herrens Død, indtil han kommer.“ (1. Kor. 11: 23—30.) Derpaa advarer den store Hedninger-nes Apostel dem imod at tage af Nadveren uværdigt; thi den, som gjør dette, „paadrager sig Skyld oversor Herrens Legeme og Blod“. Alttsaa Paulus, som var undervist af Herren selv, havde den Opsattelse, at Nadvermaaltidet var en Thukommelsesceremoni, ved hvilken man fornøjede sin Pagt med Herren. Men for den, der nød Sakramentet uværdigt og uren i Herrens Øjne, kunde det ikke være en Formyelse af Pagten, men vilde i Stedet for være en Vanhelligelse af den hellige Ordinance.

Herrens Nadvere er en meget enkel og ukunstlet Ceremoni. Den har dog stor religiøs Betydning. Apostlerne og de første Kristne havde Forstaelsen af dens Mening og dens Indflydelse paa vort aandelige Liv.

Selv efter Apostlernes Bortgang gjorde Sakramentets sande Aland og Hensigt sig gjældende i nogen Tid. Historikeren Møsheim beskriver Tilstanden i den kristne Kirke i det andet Aarhundrede paa følgende Maade: „Naar de kristne mødes for at nyde Herrens Nadvere, hvilket de have for Vane at gjøre hovedsagelig om Søndagen, da velsigne de Brødet og Vinen ved, at Forsamlingens Præsident eller Bisshop udtaler visse Bønner over det. Vinen bliver blandet med Vand og Brødet brækket i Smaastykker. Noget af det velsignede Brød og Vin sende de i Almindelighed til de Fraværende og Syge som et Udtryk for den Omsorg og de gode Følelser, de nære for dem. Der er mange Beviser paa, at denne hellige Ceremoni blev betragtet som en Nødvendighed til Opnaaelsen af evig Salighed.“ Den rigtige Forstaelse af Sakramentets Betydning og den rette Maade at uddele det paa gik dog lidt efter lidt tabt for Kirken, eftersom denne blev mere populær og hedensk.

Det er kun et yderligere Bevis paa det store Frafauld, at Herrens Nadvere blev forvanstet i den kristne Kirke. Det er ikke nødvendigt her at omtale alle de Forandringer og Forvanskninger, som denne hellige Handling blev Gjenstand for, men kun at give en kort Oversigt over nogle af de vigtigste af dem.

Det varede ikke ret længe efter Apostlernes Bortgang, før der i Kirken opstod Uenighed om, hvor ofte Maaltidet skulde nydes, og hvilket Tidspunkt der var det mest passende, samt andre mere eller mindre ubetydelige og intetfigende Enkeltheder. Der var jo ingen guddommelig inspireret Leder af Kirken efter Apostlernes Død; hvorledes kunde der da blive andet end Uenighed og Missforståelse? Ikke-Troende, udøbte Troende og Medleumer, der gjorde Bod, blev alle systematisk udelukkede fra ~~de~~ ntforsamlingerne. Det var rigtigt, at de skulde advares imod at nyde Nadveren uværdigt, men at udelukke dem var Noget, man lærte af Hedningerne. Derefter kom betydningsfulde Forandringer i selve handlingen. Den hellige Ordinance blev gjort til et uudgrundeligt Mysterium. Man lærte, at Brødet og Vinen paa Grund af Nadverbønnen blev forvandlet eller omdannet til Jesu virkelige Kjød og Blod. De vare da ikke længere Symboler eller Sindbilleder, men selve Kristi Legeme og Blod. Dette ledte ganske naturligt til, at selve disse Symboler blev gjorte til Gjenstand for Tilbedelse og Dyrkelse. Den Skif opstod at løfte Brødet og Vinen op for Forsamlingens Øjne, saaledes at den kunde betragte begge Dele med hellig Ærefrygt. Derefter indførtes Messen, en Ceremoni, der skulde repræsentere en mystisk Livelse, en mystisk Udgrydelse af Blod, en mystisk Død, fort sagt en mystisk, men alligevel fuldtud øgte Gjentagelse af vor Forlösers Sonoffer. Man kom dernæst til den Slutning, at det ikke var nødvendigt at uddele baade Brødet og Vinen. Man mente, at Jesu Legeme og Blod var i lige høj Grad tilstede i hver af dem. Saaledes blev det halve af

Sakramentet afskaffet. For yderligere at vise, hvor sorgelig forvansket denne ligefremme Ordinance blev, behøve vi blot at anføre nogle af Pave Gregor III.s Kjendelser:

„Dersom Nogen formedelst Ligegyldighed ødelægger Nadveren, det vil sige Offeret, lad ham da gjøre Bod et Aar. . . Dersom han ufor sigtigt lader noget af det falde til Jorden, maa han synge halvtreds Salmer. Den, der forsømmer at tage Bare paa Offeret, saaledes at der gaar Orm i det, eller det taber sin Farve og Smag, skal gøre Bod i 30 eller 20 Dage, og Offeret maa opbrændes med Ild. Den, som vender op og ned paa Bægeret ved den hellige Handlings Slutning, maa gjøre Bod i 40 Dage. Dersom en Draabe fra Bægeret fulde falde paa Alteret, maa Præsten suge Draaben op og gjøre Bod i tre Dage, og det Linklæde, som Draaben berørte, maa vaskes tre Gange over Bægeret, og Bandet, det blev vasket i, fastes i Ilden.“

Alt dette lyder i vor Tid ikke stort anderledes end de meningløse Domme i en Panteleg, og dog har den kristne Verden i vore Dage ikke gjort nogen Fremgang vedrørende Nadveren med Undtagelse af, at disse overtroiske Kjendelser af Gregor have tabt deres Autoritet.

Hvor folde og forfriskende er ikke den levende Dases Bande, naar man er træt og udnuattet efter Rejsen i den livløse Ørken! Hvor indbydende er ikke det friske, grønne Græs omkring den sprudlende Kilde, og hvor skjont er ikke Synet af Træernes Blomster og Blade for den, hvis Øjne smerte under de skiftende, solbagte Sandmassers blændende Skin! Har man aldrig før sat Prism paa det friske Vand og Naturens Liv, vil man gjøre det under saadanne Forhold. Det er altid med en lignende følelse af Befrielse, af Bederkvægelse, af inderlig Glæde og Tilfredshed, at man fra en Tur ind i den moderne kristne Theologis livløse Sandørken vender sig til ny Åabenbarings herlige og oplivende Kildenvæld og lader Øjet hvile paa det sikre, levende Guds Ord. Her alene er der Ro, Fred og absolut Sikkerhed; her er en frodig Jordbund, grønne Træers kjølende Skygge og Livets Vand. Udenfor findes kun den livløse, tørre og brændende Sandørken.

(Fortsættes.)

Dødsfald.

Kirstine Petersen. Søster Kirstine Petersen afgik ved Døden den 17. Marts 1913 i sit Hjem i Levan, Utah. Begravelsen fandt Sted den 19. Marts under stor Deltagelse. Søster Petersen blev født den 7. Februar 1830 i Snede Sogn, Danmark, annammede Evangeliet i 1872 og emigrerede til Zion i 1875. Hun var Enke og Moder til 12 Børn, af hvilke 8 ere døde.

— Marie Sander. Søster Marie Sander døde i Salina, Utah, den 19. Marts 1913 og blev begravet den 22. Marts. Søster Sander var født i Tyskland den 8. April 1838, men kom til Danmark da hun

var ganske ung. Hør annammeđe hun Evangeliet i Aaret 1864. I For-enig med to af sine Børn emigrerede hun til Utah for ca. 10 Aar siden. Hun døde i sin Datters, Søster Carl S. Nielsens Hjem og efter-lader sig 3 Børn i Danmark.

— Nelius Kaalstad. Broder Nelius Kaalstad afgik ved Døden Torsdag den 11. April i sit Hjem i 20. Ward i Salt Lake City i en Alder af 51 Aar. Han blev begravet under stor Deltagelse paa Byens Kirkegaard den 14. April. Br. Kaalstad blev født den 2. Decbr. 1862 i Kristiania, Norge, annammeđe Evangeliet sammested den 15. August 1888 og var en trofast og nidkjær Arbejder i Herrens Bingaard. Han tilligemed Hustru og 5 Børn emigrerede i 1911 til Zion, hvor tre Østre allerede opholdt sig. Han efterlader sig saaledes Hustru og 8 Børn.

Missionærernes Rapport for April 1913.

Rosfærencepræsident	Rosfærence	Antal Missionærer	Skrifter omfatte	Bøger omfatte	Fremmedes Hjem besøgte	Evangeliske Samtaler	Moder afholdte	Døde	Ørbindede	Børn beflygtede
James C. Bolander	Aalborg	8	2046	44	1192	181	60	3		1
Peter H. Sørensen	Aarhus	18	10804	95	4858	346	128			2
N. L. Hansen	København	14	6951	393	2476	216	128	2	3	
C. M. Nielsen	Kristiania	15	4210	63	1146	310	95	6		
Hyrum D. Jensen	Bergen	13	7462	288	3512	563	150	12	1	10
Jesse H. Nielsen	Trondhjem	9	3545	95	3204	340	57	1		2

Totalsum for Missionen 77 35018 978 16388 1956 618 24 4 15

Ovenstaaende Rapport for April viser, at det største Arbejde gjen- nemsnitlig pr. Missionær er udført i følgende Rosfærence:

1. Skrifter uddelte.

1. Aarhus Konf. 600, 2. Bergens Konf. 574.

2. Bøger omfatte.

1. Københavns Konf. 28, 2. Bergens Konf. 22.

3. Fremmedes Huse besøgte.

1. Trondhjems Konf. 356, 2. Aarhus Konf. 270.

4. Evangeliske Samtaler.

1. Bergens Konf. 43, 2. Trondhjems Konf. 38.

Indhold:

Joseph Smith, den prosletiske Lærer	145	Missionsheder	153
Høraarskonferencen i Kristiania ..	149	Høraarskonferencen i København ..	153
Tankestryg	151	Nadveren	156
Redaktionelt:		Doddsfald	159
Præsident Clawsons Farvel ...	152	Missionærernes Rapport .. .	160

Udgivet og forlagt af Martin Christopher, Korsgade II, København N.

Trust hos R. E. Bording (B. Petersen.)